

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/100/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1218203959
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adela Unčovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1218203959.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adely Unčovskej a členov senátu JUDr. Mariany Harvancovej a Mgr. Niny Dubovskej, v spore žalobcu: F. M., T. XX.XX.XXXX, U. H. G. XX, H., zastúpeného: D. N. K., G..M..B., V.: XX XXX XXX, G. G. Q. XX, H., proti žalovaným: X/ U. M., T. XX.XX.XXXX, U. H. C. XX, H., X/ I. M., T. XX.XX.XXXX, U. H. W. XX, H., zastúpenému: N. I. Y., Z., G. G.S. Y. XX, H., IČO: XX XXX XXX, o zaplatenie 45.386,20 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného 1/ a 2/ proti rozsudku bývalého Okresného súdu Bratislava II zo dňa 23.11.2021, č.k. 18C/27/2018-192, takto

rozhodol:

I. Odvolanie žalovaného 1/ sa o d m i e t a.

II. Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti výroku I., ktorou uložil žalovanému 2/ zaplatiť žalobcovi sumu 45.386,20 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 45.386,20 eur od 21.03.2018 do zaplatenia, a to v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku a v závislom výroku III. o trovách konania žalobcu voči žalovanému 2/ z r u š u j e a v rozsahu zrušenia sa vec v r a c i a na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 45.386,20 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 45.386,20 eur od 21.03.2018 do zaplatenia, a to v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.), vo zvyšku žalobu zamietol (výrok II.) a žalobcovi voči žalovaným 1/ a 2/ priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (výrok III.).

2. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil ust. § 11, § 16, § 415, § 420 ods. 1, § 438 ods. 1, § 442 ods. 1 a 3, § 444, § 517 ods. 1, prvá veta a ods. 2, § 563 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), ust. § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenia č. 87/1995 Z.z.“), ust. § 2 ods. 2, § 4 ods. 1 a 2, § 5 ods. 1, 2 a 4, § 10 ods. 1, 4 a 5 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia (ďalej len „zákon č. 437/2004 Z.z.“), ust. § 1 opatrenia Ministerstva zdravotníctva SR č. 36/2016 (ďalej len „opatrenie MZ SR č. 36/2016“) a ust. § 193 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a vecne tým, že žalobca si podanou žalobou uplatnil nárok na náhradu škody na zdraví v zmysle ust. § 444 Občianskeho zákonníka, ktorú utrpel žalobca konaním žalovaných (dňa 19.05.2015 vydal Okresný súd Bratislava I trestný rozkaz sp. zn. 4T/20/2015, právoplatný a vykonateľný dňa 09.09.2015 (ďalej len „Trestný rozkaz“), ktorým boli žalovaní uznaní za vinných zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, a to na tom skutkovom základe, že dňa 10.11.2013 v čase približne okolo 08.00 hod. v H. na Y. T. pred stánkom s občerstvením M. po predchádzajúcom verbálnom konflikte medzi obvinenými a poškodenými F. M. (žalobca) a W. C., sa medzi nimi strhla fyzická potýčka, ktorá prerástla do bitky, pričom konaním žalovaných utrpel poškodený W. C. ťažkú ujmu

na zdraví s dobou liečenia v rozsahu 2 až 3 mesiace a poškodený F. M. (žalobca) ťažkú ujmu na zdraví s dobou liečenia 8 až 10 mesiacov s pracovnou neschopnosťou v rozsahu jedného roka). Škoda žalobcu spočívala v sťažení spoločenského uplatnenia (ďalej aj ako „SSU“) vo výške 45.386,20 eur, vychádzajúc z lekárskeho posudku I.. M. X. zo dňa 14.11.2017, ktorý SSU ohodnotil celkovo na 2570 bodov. Žalobcovi boli stanovené nasledovné diagnózy: kostný defekt lebky v spánkovej oblasti vľavo po trieštivej fraktúre a operácii (200 bodov); poúrazová epilepsia v liečbe, poúrazová organická porucha osobnosti s postihnutím emotívnych a kognitívnych funkcií, ktorá má za následok diskvalifikáciu na trhu práce, poúrazová epilepsia (žalobca nesmie pracovať v noci, vo výškach, nesmie viesť motorové vozidlo), poúrazová porucha pamäte a koncentrácie, poúrazová porucha kognitívnych funkcií (2340 bodov); jazva na lebke po operácii mozgu (30 bodov). Súd prvej inštancie konštatoval, že v konaní boli splnené všetky predpoklady vzniku solidárnej zodpovednosti žalovaných: žalovaní sa dopustili protiprávneho konania (porušili svoju právnu povinnosť), pričom v priamej príčinnej súvislosti s týmto ich protiprávnym konaním žalobcovi vznikla škoda na zdraví spočívajúca v sťažení jeho spoločenského uplatnenia. Obaja žalovaní sa vo veci bránili tvrdením, že oni žalobcovi škodu na zdraví nespôsobili, že škoda na zdraví bola spôsobená jediným silným úderom predmetom pripomínajúcim boxer do hlavy, pričom obaja popierali, že by žalobcu udreli boxerom do hlavy. Súd prvej inštancie dovodil, že v zmysle ust. § 193 CSP je viazaný právoplatným Trestným rozkazom, ktorým boli obaja žalovaní uznaní za vinných zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví (žalobcu) formou spolupáchateľstva. Súd je viazaný celým výrokom o vine žalovaných, teda jeho skutkovou i právnou vetou, rovnako je viazaný právnou kvalifikáciou skutku, a tým aj formou zavinenia. V predmetnom Trestnom rozkaze je v skutkovej vete výroku o vine uvedené, že obaja žalovaní svojím konaním žalobcovi spôsobili ťažké zranenia (poškodenia zdravia), v dôsledku ktorých došlo k sťaženiu spoločenského uplatnenia žalobcu. V civilnom sporovom konaní sa preto podľa súdu prvej inštancie nemožno s úspechom domáhať iného ustálenia skutkového stavu zo strany súdu. Pri výklade ust. § 438 ods. 1 Občianskeho zákonníka vo všeobecnosti platí, že spoločná zodpovednosť vzniká ako výsledok spoluzavinenia či súbežnej (na sebe nezávislej) činnosti, prípadne nečinnosti alebo opomenutia, vedúcich ku vzniku jediného škodlivého následku. Z vykonaného dokazovania (Trestný rozkaz, výsluch žalobcu) vyplýva, že žalovaní zaútočili na žalobcu spoločne, teda ich viedol spoločný jednotlivci zámer ublížiť žalobcovi na zdraví. Z toho dôvodu zodpovedajú obaja spoločne (solidárne). Rozlíšenie miery účasti každého zo žalovaných má význam len z hľadiska vymedzenia pomeru, v akom sa žalovaní zúčastnili na vzniku škody, teda pre ich vzájomné vyporiadanie podľa ust. § 439 Občianskeho zákonníka. V konaní o nároku poškodeného (žalobcu) na náhradu škody proti solidárne zodpovedným škodcom (žalovaným) sa však pomer, v akom každý z nich zodpovedá za škodu, nerieši. Z Trestného rozkazu, ako aj z predložených lekárskeho správ a lekárskeho posudku chirurga I.. M. X. zo dňa 14.11.2017 vyplýva, že sťaženie spoločenského uplatnenia žalobcu bolo bezprostredne spôsobené ublížením na zdraví, ktorého sa dopustili žalovaní. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti poukázal aj na lekársku správu I.. M. X. zo dňa 10.04.2018, lekársku správu neurologičky I.. G. B. zo dňa 21.08.2019 a prepúšťaciu správu O. T. H. zo dňa 27.11.2013. Žalovaný 2/ svoje tvrdenia, že žalobcovi nevznikli také trvalé následky na zdraví, ako tvrdí v žalobe, žiadnym spôsobom nekonkretizoval a ani nenavrhol vykonanie dôkazu. Trvalé následky na zdraví uvedené v lekárskom posudku podľa názoru súdu prvej inštancie plne korešpondujú so zdravotnými následkami tak, ako boli vymedzené v Trestnom rozkaze. Existenciu trvalých následkov na zdraví potvrdzuje aj výpoveď žalobcu a výpoveď svedkyne W. G. (partnerky žalobcu). Súd prvej inštancie považoval za preukázané, že žalobcovi vznikli v dôsledku fyzického napadnutia diagnózy špecifikované v lekárskom posudku: položka č. 251c - kostný defekt lebky v spánkovej oblasti vľavo po trieštivej fraktúre a operácii (200 bodov); položka č. 253 - vážne mozgové alebo duševné poruchy po ťažkom poranení hlavy: poúrazová epilepsia v liečbe, poúrazová organická porucha osobnosti s postihnutím emotívnych a kognitívnych funkcií (1560 bodov + zvýšenie podľa ust. § 10 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z. o 780 bodov); položka č. 432a - jazva na lebke po operácii mozgu (30 bodov). Súd prvej inštancie preskúmal žalobcom predložený lekársky posudok na základe hľadísk stanovených v ust. § 4, § 5 a § 10 zákona č. 437/2004 Z.z. a nevzhliadol v ňom žiadne pochybenie, či odklon od zákonnej úpravy. Žalobcovi bol priznaný invalidný dôchodok s určením miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 45% od 09.11.2014. Pri diagnóze položka č. 253 - vážne mozgové alebo duševné poruchy po ťažkom poranení hlavy (poúrazová epilepsia v liečbe, poúrazová organická porucha osobnosti s postihnutím emotívnych a kognitívnych funkcií), posudzujúci lekár zvýšil bodové ohodnotenie za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa ust. § 10 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z. o 50%, t.j. o 780 bodov. Zvýšenie bodového ohodnotenia odôvodnil stratou zamestnania a praktickou diskvalifikáciou na trhu práce, čo súd prvej inštancie vyhodnotil ako primerané. Žalobca utrpel trvalé následky v pomerne mladom veku (28 rokov), keď mal produktívny život pred sebou. Súd prvej inštancie skonštatoval, že k dostatočnému ustáleniu zdravotného stavu

došlo v r. 2016, priznal tak žalobcovi nárok na náhradu za SSU vo výške 45.386,20 eur ako súčin celkového počtu bodov uvedených v lekárskom posudku (2570 bodov) a výšky náhrady za jeden bod (17,66 eur). Výzva na zaplatenie bola žalovanému 1/ doručená dňa 10.03.2018 a žalovanému 2/ dňa 23.02.2018. Žalovaný 1/ sa dostal do omeškania dňa 21.03.2018 a žalovaný 2/ dňa 06.03.2018, preto v súlade s ust. § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z. zaviazal žalovaných k zaplateniu úroku z omeškania vo výške 5,00% ročne. Duševný stav žalobcu súd prvej inštancie na návrh žalovaného 2/ neskúmal, pretože žalobcovi nebola obmedzená spôsobilosť na právne úkony a z psychologického vyšetrenia I. H. U. Q. zo dňa 08.01.2015 vyplýva, že žalobca má vedomie lucídne a je orientovaný miestom, časom aj osobou správne. Na pojednávaní dňa 13.05.2021 právny zástupca žalovaného 2/ navrhol, aby súd prvej inštancie vykonal znalecké dokazovanie ohľadom trvalých následkov žalobcu, na čo súd prvej inštancie uznesením na pojednávaní právneho zástupcovi žalovaného 2/ uložil povinnosť v lehote 30 dní navrhnuť otázky, ktoré majú byť položené znalcom v rámci znaleckého dokazovania a za týmto účelom odročil pojednávanie na neurčito. Právny zástupca žalovaného 2/ túto svoju povinnosť nesplnil, súd prvej inštancie preto návrh na vykonanie znaleckého dokazovania pre rozpor so sudcovskou koncentráciou konania zamietol. Právny zástupca žalovaného 2/ na pojednávaní dňa 23.11.2021 navrhol takisto výsluch žalovaných 1/ a 2/, resp. oboznámenie ich výpovedí z trestného konania, neuviedol však, aké skutočnosti mali byť ich výpoveďami preukázané. Takýto návrh nie je podľa súdu prvej inštancie možné vyhodnotiť ako riadny návrh na vykonanie dôkazov, preto ho súd prvej inštancie pre rozpor so sudcovskou koncentráciou konania zamietol. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa ust. § 255 ods. 1 v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP a plne úspešnému žalobcovi priznal voči žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

3. Proti rozhodnutiu podal žalovaný 2/ v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), e), f), g) a h) CSP, t.j. že súd prvej inštancie nezistil skutkový stav vo veci, nevykonal dokazovanie, čo ho viedlo k nesprávnym skutkovým zisteniam, čo vyústilo v nesprávne právne posúdenie veci a v konečnom dôsledku vydaniu nesprávneho rozhodnutia. Žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. Súd prvej inštancie sa dopustil vážnych procesných pochybení pri prejednaní veci a nezákonným konaním odňal žalovanému 2/ možnosť riadne si uplatňovať svoje práva pred súdom, čím porušil jeho právo na spravodlivý proces. Trval na tom, že v predmetnej veci bolo potrebné ustáliť, kto spôsobil ťažkú ujmu na zdraví žalobcovi. Bolo potrebné zistiť výšku škody, výšku obodovania čo sa týka SSU, pričom nebolo možné vychádzať iba z lekárskeho potvrdenia, ale bolo nevyhnutné nariadiť znalecké dokazovanie a vyhotoviť znalecký posudok nie stranami sporu, ale súdom, aby sa zabezpečila jeho objektívnosť. Trestný rozkaz, ktorý je právoplatný a vykonateľný, je nezákonným rozhodnutím, žalovaní voči nemu nepodali odpor z dôvodu, že im bolo vyhrávané nepodmienečným trestom odňatia slobody. Trestným rozkazom boli obaja žalovaní uznaní za vinných z toho, že spôsobili ťažkú ujmu na zdraví žalobcovi, pričom z odôvodnenia Trestného rozkazu vyplýva, že ťažkú ujmu na zdraví žalobcovi spôsobil iba žalovaný 1/, súd prvej inštancie mal zisťovať, kto zo žalovaných škodu spôsobil. Žalovanému 2/ bolo upreté riadne konať pred súdom a bolo upreté jeho právo na spravodlivý proces tým, že súd prvej inštancie nenariadil z úradnej povinnosti znalecké dokazovanie na zistenie, akým spôsobom žalobca utrpel úraz. Žalovaný 2/ nesúhlasil so závermi o sudcovskej koncentrácii konania, pretože advokát žalovaného 2/ riadne a včas požadoval nariadiť znalecké dokazovanie a na pojednávaní to sudca odmietol protokolovať, žalovaný 2/ jasne a presne formuloval dve otázky, ktoré treba položiť znalcom a to (i) akým spôsobom žalobca utrpel zranenie (koľko úderov dostal) a (ii) aká je výška bodového ohodnotenia. V priebehu konania bola zo strany žalovaného 2/ vznesená námietka premlčania nároku žalobcu (náhrada škody), čo tak isto nebolo súdom protokolované, preto žalovaný 2/ z opatrnosti vzniesol námietku premlčania do odvolacieho konania.

4. Proti rozhodnutiu podal žalovaný 1/ dňa 03.03.2022 prostredníctvom emailu odvolanie, ktoré listinne doplnil dňa 04.03.2022 v súlade s ust. § 125 ods. 2 CSP. Odvolanie podal žalovaný 1/ z dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) a d) CSP a uviedol, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, na základe ktorých nesprávne rozhodol vo veci. Namietal skutkový stav konštatovaný v napadnutom rozsudku a nesúhlasil s tvrdením, že žalobcu udrel predmetom pripomínajúcim boxer do hlavy. Žiadal nové dokazovanie a tiež nesúhlasil s výškou škody. V zmysle uvedeného žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa, zároveň žiadal o priznanie náhrady trov konania vo výške 100%.

5. K odvolaniu žalovaného 1/ sa vyjadril žalobca v podaní zo dňa 22.04.2022, v ktorom uviedol, že skutkový stav bol zisťovaný a ustálený v trestnom konaní a ak má žalovaný za to, že skutkový stav nebol riadne zistený, prípadne že boli porušené jeho práva v trestnom konaní, má možnosť domáhať sa nápravy podľa Trestného poriadku. Skutočnosť, že žalovaný 1/ nikdy nevlastnil kovový predmet (boxer), nepodopiera žiadnym dôkazom a zdôraznil, že skutok bol vykonaný zbraňou pripomínajúcou boxer, pričom táto otázka nesúvisí s otázkou uplatneného nároku žalobcu. Pre spoluzavinenie je typické, že každý škodca má psychický vzťah nielen k vlastnému konaniu, ale aj ku konaniu ostatných osôb zúčastnených na vzniku škody. Škoda vznikla v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním aj tých, ktorí svojim počínaním bezprostredne škodlivý následok nevyvolali, napriek tomu prispeli podstatným spôsobom ku vzniku škody. Spoločná zodpovednosť nie je vylúčená tým, že nemožno jednoznačne určiť podiel jednotlivých škodcov na dosiahnutí celkového výsledku vzniku škody. Na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil a zároveň priznal žalobcovi náhradu trov konania v celom rozsahu.

6. Dňa 22.04.2022 sa žalobca vyjadril k odvolaniu žalovaného 2/, v ktorom zopakoval, že ak škoda bola spôsobená dvoma alebo viacerými škodcami, zodpovedajú za škodu spoločne a nerozdielne. Ide o pasívnu solidaritu podľa ust. § 511 Občianskeho zákonníka. Poškodený môže požadovať náhradu škody od jednej zo zodpovedných osôb, od viacerých z nich alebo od všetkých. Ak poškodený náhradu škody požaduje od jedného škodcu, ten sa nemôže brániť požiadavkou, aby poškodený požadoval náhradu škody od ostatných škodcov. Čiastočná, resp. delená zodpovednosť viacerých škodcov podľa ust. § 438 ods. 2 Občianskeho zákonníka je výnimkou a zásadným hľadiskom pre takýto postup nie je miera zavinenia, ale spravodlivé vyrovnanie pomerov medzi škodcami podľa účasti na spôsobení vzniknutej škody, avšak iba v situáciách, keď nebude nijako ohrozený záujem poškodeného na uspokojení jeho nároku na náhradu škody. K otázke vykonávaných dôkazov uviedol, že nie je pravdou, že by priateľka poškodeného musela byť svedkom trestného činu na to, aby mohla vypovedať o výške ujmy resp. škody. Predmetom konania nie je ustálenie viny za trestný čin, ale otázka náhrady škody za tento skutok. Právny zástupca žalobcu v konaní predložil viac než 30 lekárskeho správ, okrem toho je súčasťou spisu aj znalecký posudok I.. Š. T.Y., I.. W. D., X., lekárske správy z trestného spisu a aj z iných lekárskeho správ vyplýva výška SSU. Vyjadrenia žalovaného 2/ o súde, prokuratúre, ale aj uplácení lekára považuje žalobca za hrubo urážlivé a špekulatívne.

7. K vyjadreniu žalobcu zaslal dňa 20.06.2022 vyjadrenie žalovaný 1/, v ktorom uviedol, že sa domáha spravodlivého procesu, pretože nebol v konaní vypočutý, nebol mu daný priestor na vyjadrenie, súd prvej inštancie konal bez jeho prítomnosti a žiadal o vytyčenie pojednávania. Zopakoval, že žalobcovi nespôsobil poranenia a skutkový stav tak, ako je popísaný v napadnutom rozsudku nie je pravdivý. V rámci trestného konania mu bola uložená povinnosť nahradiť žalobcovi škodu v celkovej výške 11.695,30 eur (z toho 9.338 eur bolestné). V trestnom konaní určil uvedenú škodu konajúci súd ako konečnú a bez možnosti uplatniť ju v rámci civilného konania. Štvrtý výrok Trestného rozkazu o možnosti uplatniť si zvyšok škody v civilnom konaní neobsahuje možnosť pre žalobcu uplatniť si škodu v rámci civilného konania. Mal za to, že v danej veci je daná prekážka res iudicata. Rozsudok okrem uvedeného trpí vadou vo výške určenej škody. Vzhľadom na to, že Trestným rozkazom bola právoplatne určená výška bolestného na 9.338 eur a v tomto civilnom konaní sa rozhoduje o nároku žalobcu na náhradu škody, ktorú žalobca určil podľa zákona č. 437/2004 Z.z., škoda mala byť znížená o sumu už judikovanú.

8. K vyjadreniu žalovaného 1/ sa v podaní zo dňa 21.07.2022 vyjadril žalobca a zotrval na svojich predchádzajúcich vyjadreniach. Súd (trestný) vo výroku III. Trestného rozkazu zaviazal priamo obžalovaných k náhrade škody spoločne a nerozdielne a výrokom IV. v Trestnom rozkaze odkázal s nárokom na náhradu škody na konanie vo veciach občianskoprávných. Poukázal na skutočnosť, že v zmysle adhézneho konania sa neskúma výška škody tak, ako sa skúma v civilnom konaní. Výška škody v rámci civilného konania je konkretizovaná v žalobnom petite a jej vyčíslenie už zahŕňa aj tú škodu, ktorá bola priznaná v rámci trestného konania. V čase vyhlásenia Trestného rozkazu nebola ustálená výška škody, nakoľko nebol ustálený zdravotný stav poškodeného, teda ju nebolo možné konkretizovať. Pri poškodení zdravia, ktoré sa stále vyvíjajú tak, ako je tomu u poškodeného a pri ktorých ustálenie zdravotného stavu nemôže nastať, je potrebné zamerať pozornosť na to, kedy sa zdravotný stav poškodeného ustáli natoľko, aby bolo možné hodnotiť sťaženie spoločenského uplatnenia. Žalobcov zdravotný stav v čase podania žaloby nebol ustálený a nie je ustálený ani v súčasnosti, liečba stále pretrváva a zdravotný stav sa vyvíja, čo potvrdzuje aj lekárska správa I.. M. X. zo dňa 10.04.2018.

9. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolaní (§ 379, § 380 ods. 1 a § 378 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného 1/ je potrebné odmietnuť a rozhodnutie je potrebné v časti napadnutej žalovaným 2/ zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

10. Podľa ust. § 386 písm. a) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene.

11. Podľa ust. § 121 ods. 1 CSP lehota podľa tohto zákona môže byť určená podľa hodín, dní, týždňov, mesiacov a rokov.

12. Podľa ust. § 121 ods. 2 CSP do plynutia lehoty určenej podľa dní sa nezapočítava deň, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty.

13. Podľa ust. § 121 ods. 5 CSP lehota je zachovaná, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj vtedy, ak je podanie urobené elektronickými prostriedkami doručené súdu mimo pracovného času.

14. Podľa ust. § 106 ods. 1 písm. a) CSP k nejde o doručovanie do elektronickej schránky podľa osobitného predpisu, o doručovanie v osobitných prípadoch podľa § 107 ods. 2 a adresát neuviedol inú adresu na doručovanie, doručuje súd písomnosti fyzickej osobe na adresu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky alebo adresu miesta pobytu cudzinca na území Slovenskej republiky podľa druhu pobytu cudzinca.

15. Podľa ust. § 111 ods. 3 CSP ak nemožno doručiť písomnosť na adresu podľa § 106, písomnosť sa považuje dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručenú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie.

16. Podľa ust. § 111 ods. 3 CSP platí fikcia doručenia, podľa ktorej v prípade, ak písomnosť nemožno doručiť na adresu podľa ust. § 106 CSP, sa písomnosť považuje dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručenú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvedel. CSP teda vôbec nereflektuje na skutočnosť, či sa adresát v mieste doručenia zdržiaval alebo nie, namiesto toho vychádza z presvedčenia, že pre doručenie nemôže a nesmie byť významné, kde sa adresát skutočne zdržuje a nastoľuje sa zásada, že každý adresát je zodpovedný za evidovanú adresu v príslušnom registri, ako aj za ochranu vlastných záujmov a je preto povinný si zabezpečiť prijímanie písomností na evidovanej adrese bez ohľadu na to, na akej adrese sa skutočne zdržuje (ŠTEVČEK, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016).

17. Z obsahu spisu vyplýva, že odvolaním napadnutý rozsudok doručoval súd prvej inštancie žalovanému 1/ na adresu evidovanú v registri obyvateľov, ktorá sa zhoduje s adresou, ktorú žalovaný 1/ uvádzal na podaní adresovanom súdu (č.l. 83). Dňa 15.02.2022 sa súdu prvej inštancie vrátila doručka k uvedenej zásielke s poznámkou, že nebola listinne doručená z dôvodu, že adresát si zásielku neprevzal v odbernej lehote. Súd prvej inštancie preto uplatnil fikciu doručenia v zmysle ust. § 106 ods. 1 písm. a) v spojení s ust. § 111 ods. 3 CSP. Dňa 03.03.2022 žalovaný elektronicky (e-mailom bez zaručeného podpisu) podal odvolanie proti uvedenému rozsudku, ktoré listinne doplnil dňa 04.03.2022.

18. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie správne doručoval žalovanému 1/ ako fyzickej osobe zásielku na adresu evidovanú v registri obyvateľov SR, nakoľko žalovaný 1/ súdu neuviedol žiadnu inú adresu na doručovanie. Rozsudok sa tak v zmysle ust. § 111 ods. 3 CSP považoval za doručený dňom 15.02.2022, kedy sa súdu prvej inštancie vrátila nedoručená zásielka. Zákonná 15-dňová lehota na podanie odvolania tak začala plynúť dňa 16.02.2022 a posledným dňom na podanie odvolania bol 02.03.2022. Ak žalovaný 1/ podal odvolanie proti rozsudku dňa 03.03.2022, podal ho po uplynutí zákonnej odvolacej lehoty, t.j. oneskorene.

19. Pokiaľ ide o procesné postavenie žalovaného 1/, možno konštatovať, že tento je v konaní vo vzťahu k žalovanému 2/ osobou spoločne (solidárne) zodpovednou. Podľa ust. § 438 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak škodu spôsobilo viac škodcov, zodpovedajú za vzniknutú škodu solidárne, t.j. spoločne

a nerozdielne. Uvedené znamená, že v prípade spoločnej a nerozdielnej zodpovednosti zodpovedá každý zo škodcov za všetkých a naopak, všetci škodcovia zodpovedajú za každého. Skutočnosť, že žalovaný 2/ podal odvolanie včas nič nemení na tom, že žalovaný 1/ podal odvolanie oneskorene, nakoľko každý zo žalovaných ako osoba solidárne zodpovedná, je zodpovedná za všetkých, teda za celý dlh. Z uznesenia Najvyššieho súdu SR (ďalej len „NS SR“) z 20.07.2010 sp. zn. 3Obo 63/2009 vyplýva, že pri solidárnych záväzkoch má veriteľ samostatnú pohľadávku voči každému spoludlžníkovi a môže vymáhať splnenie záväzku v celom rozsahu alebo jeho časť voči jednému, alebo niekoľkým alebo proti všetkým spoludlžníkom, a to súčasne alebo postupne. Splnenie záväzku jedným z dlžníkov spôsobuje voči veriteľovi zánik záväzkov ostatných spoludlžníkov.

20. V zmysle uvedeného možno konštatovať, že žalovaný 1/ a 2/ nie sú nerozlučnými spoločníkmi, kedy by úkon jedného z nich zaväzovali každý subjekt, ktorý je členom procesného spoločenstva. Žalovaní sú solidárne zodpovední, ale každý z nich koná samostatne, a preto aj odvolania žalovaných 1/ a 2/ musí odvolací súd posudzovať samostatne. Na základe uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalovaného 1/ bolo podané po uplynutí odvolacej lehoty, teda oneskorene a keďže tento nedostatok bráni vecnému prejednaniu odvolania žalovaného 1/, odvolací súd odvolanie žalovaného 1/ podľa ust. § 386 písm. a) CSP odmietol.

21. V prejednávanej veci z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobca si podanou žalobou voči žalovaným 1/ a 2/ uplatnil nárok na náhradu za SSU vo výške 45.386,20 eur podľa ust. § 444 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 4 zákona č. 437/2004 Z.z. Svoj nárok odôvodnil žalobca Trestným rozkazom (zo dňa 19.05.2015 vydaným Okresným súdom Bratislava I, sp. zn. 4T/20/2015, právoplatným a vykonateľným dňa 09.09.2015), ktorým boli žalovaní 1/ a 2/ uznaní za vinných zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví spolupáchatelstvom podľa ust. § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona. Žalobcovi ako poškodenému bola spôsobená ťažká ujma na zdraví na tom skutkovom základe, že dňa 10.11.2013 v čase približne o 8:00 hod. v H. na Y. T. pred stánkom s občerstvením M. po verbálnom konflikte medzi obvinenými a poškodenými F. M. (žalobca) a W. C. sa strhla fyzická potýčka, ktorá prerástla do bitky. Žalobca bol v dôsledku prečinu žalovaných 1/ a 2/ a v dôsledku ťažkej ujmy na zdraví práceneschopný jeden rok s dobou liečenia v trvaní osem až desať mesiacov. Trestným rozkazom boli žalovaní 1/ a 2/ zaviazaní spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi škodu vo výške 11.695,30 eur (bolestné 580 bodov - 9.338 eur, náhradu straty na zárobku 2.026,59 eur a náhradu hotových výdavkov v súvislosti s liečením 330,71 eur). Výšku uplatneného nároku žalobca odôvodnil lekárskeho posudkom vypracovaným I.. M. X., ktorým bolo ohodnotenú SSU žalovaného v celkovom rozsahu 2570 bodov, čo s prihliadnutím na hodnotu bodu pre rok 2016 (17,66 eur za 1 bod) predstavuje žalovanú sumu vo výške 45.386,20 eur.

22. Podľa ust. § 438 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak škodu spôsobí viac škodcov, zodpovedajú za ňu spoločne a nerozdielne.

23. Podľa ust. § 444 Občianskeho zákonníka pri škode na zdraví sa jednorazovo odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

24. Podľa ust. § 2 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z.z. sťaženie spoločenského uplatnenia je stav v súvislosti s poškodením na zdraví, ktoré má preukázateľne nepriaznivé následky pre životné úkony poškodeného, na uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo na plnenie jeho spoločenských úloh (ďalej len "následok").

25. Podľa ust. § 4 ods. 1 a 2 zákona č. 437/2004 Z.z. náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná povahe následkov a ich predpokladanému vývoju, a to v rozsahu, v akom sú obmedzené možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti. Náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8). Sadzby bodového hodnotenia za sťaženie spoločenského uplatnenia sú ustanovené v prílohe č. 1 v II. a IV. časti.

26. Podľa ust. § 5 ods. 1, 2 a 4 zákona č. 437/2004 Z.z. pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (§ 7 a 8). Výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2% z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým

úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa odseku 1, za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na najbližšie celé euro smerom nahor. Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky ustanoví výšku náhrady za bolesť a výšku náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia určenú podľa odseku 2 opatrením vyhláseným v Zbierke zákonov Slovenskej republiky uverejnením oznámenia o jeho vydaní najneskôr do 31. mája príslušného kalendárneho roka.

27. Podľa ust. § 10 ods. 1, 4 a 5 zákona č. 437/2004 Z.z. posudzujúci lekár hodnotí sťaženie spoločenského uplatnenia podľa sadzieb ustanovených v prílohe č. 1 v II. a IV. časti. Pri určovaní bodového hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia sa hodnotí závažnosť poškodenia na zdraví a predpokladaný vývoj následkov. Bodové hodnotenie za sťaženie spoločenského uplatnenia môže posudzujúci lekár primerane zvýšiť až na dvojnásobok vzhľadom na obmedzenie alebo stratu možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti, ktorú mal vo veku, v ktorom utrpel poškodenie na zdraví. V prípadoch ustanovených v odseku 3 posudzujúci lekár prihliada aj na stanovisko poškodeného k odporúčanému zákroku. Ak je sadzba bodového hodnotenia za sťaženie spoločenského uplatnenia ustanovená rozpätím bodov, pri hodnotení sa prihliada aj na to, do akej miery jednotlivé následky spolu súvisia alebo sú už v sebe obsiahnuté. Ak možno očakávať priaznivý vývoj vzhľadom na intenzitu alebo trvanie následkov, použije sa počet bodov pri dolnej hranici rozpätia.,

28. Podľa ust. § 207 ods. 1 CSP ak rozhodnutie závisí od posúdenia skutočností, na ktoré treba vedecké poznatky, a pre zložitost' posudzovaných otázok nepostačuje postup podľa § 206, súd na návrh nariadi znalecké dokazovanie a ustanoví znalca. Ak súd ustanovil viacerých znalcov, môžu vypracovať spoločný posudok.

29. Podľa ust. § 207 ods. 2 CSP v písomnom znaleckom posudku znalec odpovie na položené otázky; nevyjadruje sa k právnemu posúdeniu veci.

30. Podľa ust. § 210 CSP strane, prípadne aj inej osobe môže súd uložiť, aby sa dostavila k znalcovi, predložila mu potrebné veci, podala mu potrebné vysvetlenia, podrobila sa lekárskemu vyšetreniu, prípadne krvnej skúške, alebo aby niečo vykonala, alebo znášala, ak je to na účely znaleckého dokazovania potrebné. Ustanovenie o zachovávaní mlčanlivosti pri výpovedi svedka podľa § 203 sa použije primerane.

31. Odvolacie dôvody možno rozdeliť na tie, ktoré sa týkajú väd konania uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. a), b) a c) CSP, tzv. inú vadu konania, uvedenú písm. d) uvedeného ustanovenia a vady rozhodnutia uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. e), f) a g) alebo právne vady v písm. h) ust. § 365 ods. 1 CSP. Odvolací súd považuje za vhodné, aby pristúpil ku skúmaniu ostatných odvolacích dôvodov až po tom, čo preskúma namietané vady konania, pretože v prípade, ak odvolací súd vyhodnotí ako dôvodnú odvoláciu námietku týkajúcu sa vady konania, nebude už potrebné skúmanie ďalších odvolacích dôvodov.

32. Žalovaný 2/ namietal odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP, t.j. že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces tým, že nenariadil (z úradnej povinnosti) znalecké dokazovanie na zistenie, akým spôsobom žalobca utrpel úraz a ohľadne výšky bodového ohodnotenia, ktorý návrh na nariadenie znaleckého dokazovania žalovaný 2/ požadoval nariadiť včas, preto nebolo dôvodné uplatnenie sudcovskej koncentrácie konania.

33. Súd prvej inštancie odôvodnil svoj procesný postup, ktorým zamietol vykonanie dôkazov navrhovaných žalovaným 2/ (na pojednávaní dňa 23.11.2021), aplikáciou zásady sudcovskej koncentrácie konania, pričom žalovaný 2/ správnost' jeho postupu v odvolaní namietal, dokonca mal za to, že súd prvej inštancie mal vykonať znalecké dokazovanie z úradnej povinnosti. K uvedenému argumentu žalovaného 2/ odvolací súd konštatuje, že civilné sporové konanie sa spravuje zásadou koncentrácie konania, čo znamená, že strany sporu nie sú oprávnené vykonať niektoré procesné úkony kedykoľvek v priebehu konania, ale iba v určitom štádiu konania, t.j. ak procesný úkon sporovej strany, ktorý podlieha koncentrácii konania, nie je vykonaný včas, nespôsobuje (za zákonom ustanovených podmienok) procesnoprávne účinky, teda súd na takýto procesný úkon neprihliada. Zásada koncentrácie konania sa uplatňuje v podobe sudcovskej koncentrácie konania (v diskrečnej právomoci súdu) a

zákonnej koncentrácie konania (obligatórnej pre súd aj strany sporu). Účelom sudcovskej koncentrácie konania je zabrániť tomu, aby strany zdržiavali spor neskoro vykonanými procesnými úkonmi. Strana sporu má procesnú povinnosť predložiť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas, pričom procesný úkon nie je vykonaný včas, ak ho strana sporu mohla vykonať skôr, ak by konala starostlivo. V zásade platí, že predloženie skutkových tvrdení alebo dôkazných návrhov až na pojednávaní nie je včasné. Súd má však možnosť podľa § 181 ods. 4 CSP na pojednávaní určiť lehotu na dodatočné splnenie povinnosti tvrdiť a navrhnuť dôkazy v prípade, ak strana alebo jej zástupca nie sú schopní predniesť podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia a označiť alebo predložiť dôkazy na ich preukázanie. Sankciou za nesplnenie povinnosti v zmysle ust. § 153 ods. 1 CSP je, že súd nemusí prihliadnuť na prostriedky procesného útoku a procesnej obrany. Uplatnenie tohto práva súdom závisí od okolností konkrétneho prípadu.

34. V prejednávanej veci z obsahu súdneho spisu vyplýva, že súd prvej inštancie v zmysle ust. § 153 ods. 1 a 2 CSP vo výzve zo dňa 31.10.2018 (podľa ust. § 167 ods. 4 CSP) umožnil žalovanému 2/, aby uviedol ďalšie skutočnosti a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a poučil ho o sudcovskej koncentrácii konania. Dňa 27.09.2019 bolo vo veci nariadené pojednávanie, na ktorom žalovaný 2/ žiadal, aby súd prvej inštancie preskúmal duševný stav žalobcu, či je schopný a spôsobilý vystupovať pred súdom ako sporová strana, s čím súhlasil aj právny zástupca žalobcu. Na pojednávaní dňa 13.05.2021 žalovaný 2/ navrhol, aby súd vykonal znalecké dokazovanie ohľadom trvalých následkov žalobcu a bodového ohodnotenia sťaženia jeho spoločenského uplatnenia. Súd prvej inštancie preto uložil žalovanému 2/, aby v lehote 30 dní navrhol otázky, ktoré majú byť predložené znalcom, na čo žalovaný 2/ nereagoval. Na pojednávaní dňa 23.11.2021 žalovaný 2/ uviedol, že trvá na nariadení znaleckého dokazovania, žalovaný 2/ otázky na znalca neuviedol zámerne, pretože súd prvej inštancie mal nariadiť znalecké dokazovanie z úradnej povinnosti. Žalovaný 2/ na tom istom pojednávaní dňa 23.11.2021 uviedol otázky, ktoré majú byť znalcom položené a to, ako došlo k spôsobeniu škody na zdraví a aká je výška sťaženia spoločenského uplatnenia. Po prednesoch sporových strán súd prvej inštancie vyhlásil uznesenie, ktorým zamietol návrh žalovaného 2/ na vykonanie dôkazov, vyzval strany na prednesenie záverečných rečí, následne uznesením vyhlásil dokazovanie za skončené a vyhlásil vo veci napadnutý rozsudok. V odôvodnení rozsudku zároveň uviedol, že návrh žalovaného 2/ na vykonanie znaleckého dokazovania zamietol s poukazom na sudcovskú koncentráciu konania, pretože vykonanie dokazovania by vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania a žalovaný 2/ mal navrhnuť vykonanie uvedených dôkazov už skôr v priebehu konania.

35. Odvolací súd na základe odvolacej námietky žalovaného 2/, že súd prvej inštancie nevykonal potrebné dokazovanie a odňal žalovanému 2/ možnosť uplatňovať svoje práva, preskúmal uvedený postup súdu prvej inštancie a dospel k záveru, že záver súdu prvej inštancie o tom, že žalovaný 2/ neuplatnil včas prostriedky procesnej obrany (návrh na vykonanie dôkazov) nemožno považovať za správny. V tomto ohľade možno konštatovať, že zrejme uniklo pozornosti prvoinštančného súdu, že žalovaný 2/ už v podanom odpore doručenom súdu prvej inštancie dňa 09.07.2018 uviedol, že s vypracovaným lekárske posudkom I.. M. X. s obodovaním 2570 bodov nesúhlasí, uviedol, že žalobcovi nemohli vzniknúť titulom ublíženia na zdraví také trvalé následky a žiadal súd prvej inštancie, aby vo veci nariadil znalecké dokazovanie.

36. Návrh žalovaného 2/ na vykonanie dôkazov v podanom odpore odvolací súd posúdil ako kvalifikovaný, nakoľko je z neho zrejmé, aké skutočnosti majú byť predmetom navrhnutého dokazovania. Žalovaný 2/ síce nereagoval na výzvu súdu prvej inštancie, aby uviedol otázky, ktoré majú byť položené znalcom v rámci znaleckého dokazovania, avšak presné sformulovanie otázok žalovaným 2/ nebolo nevyhnutné na nariadenie znaleckého dokazovania, nakoľko už z odporu žalovaného 2/ zo dňa 04.07.2018 možno vyvodiť, že nesúhlasil s výškou bodového ohodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia uvádzanom v žalobcom preloženom lekárske posudku od I.. M. X.. Súdu prvej inštancie tak nebránilo nariadiť znalecké dokazovanie už na základe návrhu žalovaného 2/ formulovaného v odpore a nebolo v zásade potrebné, aby žalovaného 2/ vyzýval na predloženie otázok znalcom. Navyiac, formulovanie a zadávanie otázok je vecou súdu (v závislosti od skutkových okolností, ktoré sú relevantné pre vykonanie znaleckého dokazovania - dokonca ak ide o vec zložitú, je vhodné správnosť zadaných otázok konzultovať so znalcom) a je plne v súlade s úlohou súdu pri dokazovaní v súdnom procese, aby sám, bez zásahu strán sporu ustálil, v akom rozsahu a na aké konkrétosti zamerať otázky určené znalcom tak, aby efektívne došlo k zisteniu skutkového stavu potrebného pre rozhodnutie. „Pánom“ dokazovania je v súdnom konaní súd, on rozhoduje, ktoré dôkazy a v akom rozsahu vykonané budú (viď

aj rozsudok NS SR z 31.03.2021, sp. zn. 5Cdo/107/2019). Ak aj súd prvej inštancie vyzval žalovaného 2/ na zadanie otázok a on tak neurobil, len táto samotná skutočnosť za daných okolností nemôže mať za následok zamietnutie návrhu na vykonanie znaleckého dokazovania z dôvodu koncentrácie konania.

37. Je tiež potrebné zdôrazniť, že súd rozhoduje o tom, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná (§ 185 ods. 1 CSP), a teda aj o tom, či znalecký posudok za účelom určenia výšky bodového ohodnotenia SSU je dôkazom spôsobilým potvrdiť alebo vyvrátiť podstatné skutkové tvrdenie strán sporu a viesť ku skutkovým zisteniam vo veci. Nemožno ale dať za pravdu postupu žalovaného 2/, ktorý sa vyjadril, že zámerne nerešpektoval výzvu súdu, keď je v záujme strán sporu a v súlade so zásadami civilného sporového konania, aby bola vec prejednaná v čo najrýchlejšom čase, preto je uvedené konanie žalovaného 2/ v rozpore s týmto účelom, zdržiava prejednanie sporu, nakoľko bráni a zdržiava ďalší postup súdu.

38. Pokiaľ ide o námietku žalovaného 2/, že súd prvej inštancie mal vykonať znalecké dokazovanie ex offio t.j. z úradnej povinnosti, odvolací súd ju vyhodnotil ako nedôvodnú. Odvolací súd v prvom rade konštatuje, opäť s poukazom na ust. § 185 CSP, že bez návrhu vykoná iba dôkazy uvedené v ust. § 185 ods. 2 a 3 CSP (dôkazy vyplývajúce z verejných registrov a zoznamov za situácie, keď skutkové tvrdenia sú v rozpore so skutočnosťou, dôkazy potrebné na zistenie, či sú splnené procesné podmienky, či rozhodnutie bude vykonateľné a na zistenie cudzieho práva). Pokiaľ ide o znalecké posudky (ako dôkazné prostriedky), CSP rozlišuje medzi znaleckým posudkom vyhotoveným na základe nariadenia súdu (§ 207 CSP) a súkromným znaleckým posudkom predloženým stranou sporu (§ 209 CSP), avšak pri vykonávaní oboch týchto dôkazov sa postupuje rovnako. Je potrebné tiež zdôrazniť, že znalecké dokazovanie nariadené súdom (§ 207 CSP) je možné iba na návrh strany sporu. Súd preto v civilnom sporovom konaní nemôže navrhnúť vykonanie znaleckého dokazovania z úradnej povinnosti a ani z vlastnej iniciatívy, nakoľko by neprípustným spôsobom odporujúcim zákonu sanoval procesnú aktivitu/pasivitu sporových strán, prípadne by porušil procesný princíp rovnosti sporových strán a zásadu kontradiktórnosti. V sporovom konaní je úlohou strán sporu uniesť okrem bremena tvrdenia aj dôkazné bremeno a na tento účel predkladať a navrhovať dôkazy.

39. Pre úplnosť odvolací súd poznamenáva, že návrh žalovaného 2/ na vykonanie znaleckého dokazovania síce spĺňa len minimálne požiadavky kladené na kvalifikovaný návrh, z návrhu je ale napriek tomu zrejme, čo má byť predmetom dokazovania (bodové ohodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia žalobcu). Vo vzťahu k nemu ako aj k ďalším návrhom žalovaného 2/ na vykonanie dôkazov formulovaných v odpore (predloženie zdravotnej dokumentácie, vypočutie účastníkov, zabezpečenie kompletnej zdravotnej dokumentácie) a v priebehu konania na pojednávaní dňa 23.11.2021 (vypočutie žalovaného 2/ a žalovaného 1/ a aby súd oboznámil z trestného spisu výpovede žalovaných 1/ a 2/), odvolací súd má za to, že bude úlohou súdu prvej inštancie opätovne posúdiť hospodárnosť, účelnosť a potrebu vykonania uvedených dôkazov a svoj postup náležite odôvodniť v konečnom rozhodnutí.

40. So zreteľom na uvedené možno uzavrieť, že súd prvej inštancie nesprávnou aplikáciou ustanovení o koncentracii konania a nesprávnym procesným postupom uprel žalovanému 2/ jeho procesné práva (právo navrhovať dôkazy) v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces.

41. Žalovaný 2/ v priebehu odvolacieho konania vzniesol námietku premlčania nároku žalobcu na náhradu škody bez bližšieho zdôvodnenia a zároveň uviedol, že námietku premlčania vzniesol už v priebehu konania, avšak táto z obsahu súdneho spisu nevyplývala. Odvolací súd vzhľadom na zachovanie dvojinštančnosti konania považuje za potrebné, aby včasné vznesenie námietky premlčania posúdil a prejednal súd prvej inštancie (aj s ohľadom na prípadné zvukové záznamy z pojednávaní vo veci).

42. K námietkam žalovaného 2/ ohľadne toho, že právoplatný a vykonateľný Trestný rozkaz je nezákonným rozhodnutím (a že voči nemu žalovaní nepodali odpor z dôvodu, že im bolo vyhrázané nepodmienečným trestom odňatia slobody) a súd prvej inštancie mal zisťovať a ustáliť (okrem výšky škody), kto zo žalovaných škodu (ťažkú ujmu na zdraví) žalobcovi spôsobil (podľa žalovaného 2/ ťažkú ujmu na zdraví žalobcovi spôsobil iba žalovaný 1/), odvolací súd v záujme hospodárnosti konania poukazuje na to, že ust. § 193 CSP uvádza výpočet rozhodnutí, ktorými je súd viazaný a ktoré stoja mimo rámca úvahy súdu. Pre tieto otázky platí, že súd si ich nemôže vyriešiť sám ako otázky predbežné (prejudiciálne) a ust. § 193 CSP predstavuje výnimku zo zásady voľného hodnotenia dôkazov zakotvenej

v ust. § 191 CSP. V občianskoprávnom konaní o náhradu škody je právoplatný odsudzujúci rozsudok častokrát kľúčovým dôkazom, ktorý sa vzťahuje jednak k základu uplatneného nároku, ako aj k výške žalovanej sumy. Súd prvej inštancie správne doviedol, že je viazaný právoplatným Trestným rozkazom, ktorým boli žalovaní právoplatne odsúdení za prečin ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa ust. § 20 k § 156 ods. 1 a 3 Trestného zákona, a to vo vzťahu ku všetkým skutočnostiam, ktoré boli podmienkou odsúdenia žalovaných ako páchatel'ov a boli trestným súdom zistené - to platí aj o zistení ublíženia na zdraví poškodených (aj žalobcu) v dôsledku spoločného protiprávneho konania žalovaných páchatel'ov. V trestnom konaní bolo ustálené, že spoločným protiprávnym konaním žalovaných ako páchatel'ov bola (aj) žalobcovi ako poškodenému spôsobená ťažká ujma na zdraví. Preto je súd rozhodujúci o nároku poškodeného na náhradu škody na zdraví, ktorý záver bol v trestnom konaní ustálený, povinný tento záver v tomto civilnom konaní rešpektovať. V uvedenom rozsahu sa preto odvolací súd plne stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie uvedenými v ods. 38 až 43 napadnutého rozsudku.

43. Na základe uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP v časti napadnutej odvolaním žalovaného 2/ zrušil, pretože súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom a podľa ust. § 391 ods. 1 CSP vec vrátil v rozsahu zrušenia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Úlohou prvoinštančného súdu bude pri ďalšom prejednaní veci posúdiť žalovaným 2/ navrhované dôkazné prostriedky a rozhodnúť, ktoré z nich a v akom rozsahu vykoná, najmä súd prvej inštancie rozhodne, či vykoná znalecké dokazovanie ohľadne výšky bodového ohodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia žalobcu a posúdi dôvodnosť vnesenej námietky premičania žalovaným 2/, následne vo veci opätovne rozhodne (v prípade vyhovujúceho výroku z dôvodu odmietnutia odvolania voči žalovanému 1/ ako pôvodne solidárne zaviazanému povinnému subjektu vyjadri aj túto skutočnosť v prípadnom vyhovujúcom výroku) a nové rozhodnutie vo veci odôvodní spôsobom súladným s ust. § 220 ods. 2 CSP. V novom rozhodnutí o veci súd prvej inštancie rozhodne o náhrade trov konania (§ 396 ods. 3 CSP).

44. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).